

udvalget meddelelse om væsentlige ændringer, der agtes gennemført i forsvarsordningen.

Det er en selvfølge, at der i nødvendigt omfang må påhvile udvalgets medlemmer og andre, der deltager i udvalgets forhandlinger, tavshedspligt om, hvad de erfarer i udvalget, således som det også er tilfældet i det udenrigspolitiske nævn. Ligesom i det udenrigspolitiske nævn forudsættes det, at embedsmænd kan overvære udvalgets forhandlinger.

Til § 16.

Der er i forhold til de nugældende bestemmelser i § 50 i lov nr. 276 af 18. juni 1951 foretaget visse redaktionelle ændringer, og der er derudover stillet forslag dels om en ændret valg måde for udvalgets medlemmer, dels om, at velfærdstjenesten efter forhandling med indenrigsministeren kan få overdraget opgaver også for civilforsvarets vedkommende. Med henblik på denne sidste mulighed er der foreslået en udvidelse af det i paragraffen omhandlede udvalg med et medlem, udpeget af indenrigsministeren.

Til § 17.

Den tilsvarende bestemmelse findes i § 46 i lov nr. 276 af 18. juni 1951.

Til § 18.

Bestemmelsen træder i stedet for § 53 i lov nr. 276 af 18. juni 1951 og tilsigter ingen ændring i den bestående retstilstand.

Til § 19.

Denne paragraf indeholder en række bestemmelser, der skal kunne anvendes i tilfælde af krig eller under ekstraordinære forhold.

Stk. 2 og 3 svarer til §§ 54 og 56 i lov nr. 276 af 18. juni 1951. Der er foretaget visse redaktionelle ændringer, og pligten til afståelse af ejendom til forsvaret er udstrakt til at gælde ikke blot i tilfælde af krig, men også under ekstraordinære forhold, jfr. herved, at lov nr. 337 af 21. september 1939 om tilvejebringelse af befordringsmidler til brug for krigsmagten m. v. er gældende også under særlige forhold.

Den til forslaget stk. 4 svarende bestemmelse findes i ovennævnte lovs § 55, stk. 1, hvis rækkevidde dog er usikker, og som i øvrigt tillige omhandler foranstaltninger i forbindelse med radio og presse. Det er foreslået at formulere bestemmelsen således, at den tilgodeser forsvarets behov for i

en truende situation eller i tilfælde af krig at kunne indføre censur af telefonsamtaler og af brev- og telegramforsendelser. Det er ikke anset for nødvendigt at give forsvarsministeren bemyndigelse til at træffe foranstaltninger i forbindelse med radio, idet fornødne foranstaltninger vil kunne træffes i henhold til lov nr. 188 af 12. april 1949 om telekommunikationer m. m. ved radio. Rækkevidden af den eksisterende hjemmel til at træffe foranstaltninger i forbindelse med presse er ikke nærmere præciseret, og da pressens stilling under ekstraordinære forhold nu overvejes i en større sammenhæng, er der givet afkald på i dette forslag at give regler derom.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til bestemmelsen i § 55, stk. 2, i lov nr. 276 af 18. juni 1951, dog at det er foreslået, at forsvarsministeren også bemyndiges til at udøve kontrol med danske skibes sejlads uden for dansk territorialfarvand. Denne udvidelse af bestemmelsen er bl. a. nødvendig for gennemførelsen af den skibsfartskontrol, som planlægges i NATO, og som omfatter f. eks. udstikning af ruter, der skal følges. Bestemmelsen tilsigter i øvrigt at give forsvarsministeren fornøden bemyndigelse til gennem militære instanser at udøve myndighed og sikkerhedsmæssig kontrol, således f. eks. at trafikken kan ledes uden om områder, hvor der er minefare, eller hvor der foregår militære operationer, eller at der kan gives instrukser for brug af radio, radar m. v. Bestemmelsen berører ikke den myndighed, der ved lov nr. 120 af 21. marts 1952 og lov nr. 123 af samme dato er tillagt henholdsvis skibsfartsnævnet og fiskerinævnet.

Med hensyn til luftfarten er der hjemmel til at udøve kontrol med udenlandske civile luftfartøjer i den af Danmark den 24. februar 1947 ratificerede konvention angående international civil luftfart.

Der er herudover behov for at kunne udøve kontrol med danske luftfartøjers bevægelser over dansk territorium. De nugældende love og bestemmelser for luftfarten giver ikke hjemmel til på alle områder at udøve sådan kontrol. Den nødvendige hjemmel bør tilvejebringes i forbindelse med en forestående revision af luftfartslovgivningen.

Til § 20.

Da gennemførelsen af en ny forsvarsordning vil kræve tid, er det foreslået, at de hidtil gældende bestemmelser, der ikke strider imod den nye lovs regler, forbliver i kraft, indtil nye bestemmelser kan føres ud i livet.